bebit. approbata eſt ergo opi. Pla. no. in predicta. l. pa
ctū. qui h dicebat: ſed Accur. ibi ꝯ. p. l. C. de legi. ⁊ cōſti.
nō dubiū. ⁊. C. de nup. auc. ꝙ eiſ. ſignata ſup. l. imperia
lis. ſed de turpi iuramento loquiꝛ. qua aūt ratiōe ſm le
ges tenet ꝯtractus puberis ſi iurauit: q alias nō tenet

aliq titulo in alios transferre ſine ſpeciali licētia ſe. ap.
vt. ī. de exceſ. pla. c. vno. (ꝯtra faciētes excōicati ſunt p Addi.
Clemen. de pe. cupiētes. j. rūſo. Jo. an. f Parochia
libus. Vt exhibitiōe ſacroꝝ decimis primicijs: oblatio
nibus: iure funerādi ⁊ his ſimilibus. (de qbus plene p Addi.

C. ſi aduer. ven.
auc. ſacra. eadē
ratiōe tenere de
bet pactuz iſtud
iuratū: ⁊ idem in
caſu. ſ. de iureiu
rā. cū ꝯtingat: et
vide qd ibi no. ⁊
ī. eo. li. eo. ti. licet
que ꝯcoꝛ. ad iſtā
decre. nō tñ mul
tū faciūt et com
pelli debebunt p
cenſurā eccle. iu
dices ſeculares.
ad h ius canoni
cū obſeruanduz
p p̄dictaz decre.
licet: ad idem. de
ſenten. excom. de
cernimus.
a Diſpendiū.
Tunc eni obſer
uandū non eſſet.
xxij. q. iiij. per to
tum. ⁊. ſ. de iure
iuran. ſi vo. etiaz
ſm leges vt in p̄
alleg. auc. C. de
nup. auc. ꝙ eis.
ff. de leg. j. ſi qs.
inquilinus in fi.
b Detrimen
tū. ſ. p̄ncipale. ſe
cundario eni ibi
poſſet detrimen
tū reperiri filijs vꝉ
viro: vel venien
tibus ab inteſta
to vel ſimilibus
perſonis.
Q. Uia ex eo.
Scdm
Diuiſio Jo. mo. Primo
ponit factū. Se
cundo illud deci
dit ibi: Nos. Jo
han. an.
c Predicato
Quare p̄ res. Hi pponun
dicatores tur: quia antiq
ponunt oꝛ ipſoꝝ inſtitu
minoꝛib⁹ tio: ad idem. ſ.
de exceſſi. prela.
nimis. ſ. de pri
uile. in his. ſ. eo.
lib. de elec. quo
rundā. ⁊ ibi dixi.

bit. Cū non vergat in eter
a ne ſalutis diſpendium: nec re
b dundet in alterius detrimen
tum. Idem. Pacta inita p
fratres predicatores vel mino
res vel alios mendicātes cū
rectoꝛibus parochialium ec
cleſiarū ſuper parochialibus
iuribus ſi facta ſunt per prio
res vel guardianos de ſuoꝝ
ꝯuentuū ipſoꝝ locoꝝ ꝯſenſu
licet auctoꝛitas ſe. apoſto. nō
interuenerit. nec licentia prio
ris vel miſtri generalis: aut
magiſtri vel ꝓuincialis mi
niſtri: vel capitli ꝓuincialis
ſeruanda ſunt dummodo ali
as ſint licita et honeſta. hoc
dicit Jo. an. ca. III
c Q. Uia ex eo ꝙ fratres p̄
d dicatores: minores ⁊ alij men
dicantes: cōpoſitiones et pa
cta cum prelatis capitulis re
ctoꝛibus et perſonis eccliarū
ciuitatū caſtroꝝ villarū ⁊ lo
e coꝛum in qbus dom⁹ ſeu ha
bitationes eorum exiſtunt ſu
f per iuribus parochialib⁹ vel
g alijs qbuſcunq articulis ab
h eis vel eoꝝ āceſſoꝛibus inita
ſiue facta ſeruare recuſant: et
ea eo pretextu infringere mo
liunꝛ: qꝛ mgri aut miniſtri vꝉ
prioꝛis generaliū ſeu prouin
cialiū eorundē nō affuit aſſen
ſus in ipſis: nec approbata p
ipſoꝝ generalia vel ꝓuincia
lia capitula extiterunt: mul
ta in diuerſis mūdi partibus
inſurgūt ſcandala: ⁊ ipſorum
fratrum (quos decet purita
tē oīmodā in ſuis obſeruare
actibus: ⁊ ab his abſtinere ꝓ
penſius p que poſſit alijs exē
pli pernicies generari) fame

detrahitur plurimū ⁊ honori.
Nos his occurrere pater
ne ſollicitudinis ſtudio inten
dentes: p̄ſenti decreto ſanci
mus compoſitiones et pacta
huiuſmodi cum prelatis: ca
pitulis ⁊ rectoꝛibus ⁊ pſonis
predictis ab ipoꝝ fratrū con
uentualib⁹ prioꝛib⁹ ſeu guar
dianis facta vel approbata:
de ſuoꝝ cōuentuū ꝯſilio ⁊ aſ
i ſenſu (dū tñ aꝉs ſint licita ⁊
k honeſta) debere ab ipſis fra
trib⁹ in locis in qbus fuerint
facta: ppetuo inuiolabiliꝛ ob
ſeruari non obſtante ꝙ mgri
vel miniſtri aut prioꝛis gene
raliū ſeu prouincialiū p̄dicto
rum nō interuenerit in eiſdē
aſſenſus: nec ab ipſoꝝ gene
ralibus vel ꝓuincialib⁹ capi
tulis extiterint approbata:
l ſeu ꝙ ſedes apo. in his que p
p̄dictos fratres minores fa
cta fuerint: auctoꝛitatē ſuam
non perſtiterint vel aſſenſuz.
De procuratoꝛibus. Boni
facius. viij. Laicus poteſt eſ
ſe ꝓcurator ad agendū et de
fendendū in cauſis ſpūalib⁹
ꝓcurator poſt litē cōteſtatā
pōt dare aliū procuratorē an
te nō niſi datus fuerit in rem
ſuam: vel a dño habuerit mā
datū de ſubſtituendo: etiam
non certam pſonā ꝓcurator
ad negocia pōt dare aliū ꝓcu
ratorē libere ⁊ etiam qūcunq
Johan. an. ca. I
m N. On indiſcrete iu
n dex cēſeꝛ egiſſe ꝓ
curatorez laicū ad
agēdū vel defendēdū in cau
o ſis ſpūalib⁹ admittēdo eū re
gulariter q nō ꝓhibeꝛ exp̄ſſe

Hoſti. in ſum. de
proch. §. in qbus
ꝯſiſtat. ⁊ p Roſ.
in li. iuri canoni
ci. eo. ti. ⁊ dixi. ſu
per rubrica de p
roch. Jo. an.)
g Alijs. Ex
iura parochialia
ꝓut multa poteſ
exēpla p te vide
re. h Anceſ
ſoꝛib⁹. Ad q̄ tene
tur ſucceſſoꝛ: ſicut
ipſe predeceſſoꝛ:
ad hoc d ſoꝉ. c. j.
i Licita. Aꝉs
nō valēt: et facit
ſ. de pac. c. vlti.
k Honeſta.
ſcz et poſſibilia:
qꝛ null⁹ ad impoſ
ſibilia obligari
poſſet. ſ. e. c. vl. ⁊
ī. d re. iur. nemo
pōt l Mino
res. De eis dixit:
qꝛ d ipoꝝ exēpti
one cōſtabat vel
qꝛ dicebāꝛ p̄uile
giati. ꝙ nulla ip
ſoꝝ pactio vꝉ ob
ligatio teneret fa
cta ſine licentia
dñi pape. (vel qꝛ Addi.
dona q̄ tenēt mi
nores ſunt eccl'ie
ro. ī. de. v. ſig. ex
ijt. ⁊ Clem. eo. ti.
exiui. §. proinde.
Sed hodie dñs
Jo. papa renūci
auit illi dño per
ꝯſtitutionē ſuā q
incipit: ad ꝯdito
rem. Jo. an.)
N. On in
diſcrete
iudex.
Sūt Diuiſio
tres partes ſicut
ſunt tria princi
palia dicta. Se
cunda ibi: Licet
Tertia. ibi: Pro
curator Dñicus.
m Indiſcrete
Si. ſ. e. nō iniu

d Mendicantes. Vt ſunt heremitani ſancti Augu.
Addi. vel quiuis alij. (vt carmelite. ī. de reli. do. c. vno. §. cete
rū. Jo. an.) e Habitatiōes. Quas mutare vel alias
de nouo acquirere non pñt: vel antiquas dimittere. vel

ſte. ⁊ ī. de iura. ca. c. vlt. n Laicū. Intelligo q nullū Quis dicaꝛ
habeat ordinē nec ſit aꝉs eccl'aſtica pſona. xij. q. j. c. duo. laicus.
o Spūalibus. Cōtra. ſ. de iudi. c. ij. Sol. ibi loqꝛ de
laicis q tractant cās ſpūales ſuo noīe. qſi ius in eis ha

ad exercēdū ꝓcuratiōis offi/ciū: idoneus debeat reputa/ri. ¶ Licet aūt a ꝓcuratore poſt litē ꝯteſtatā ab eo poſſit (cū dn̄s ſit litis effect⁹) dari alius ꝓcurator antea tamen nō p̄t: niſi in rē ſuā ſit datus vl' a dn̄o ſubſtituēdi aliū etiā certa nō expreſſa perſona ſibi fuerit conceſſa ptās. ¶ Procurator ꝯo dat⁹ ad negocia pōt libere qn̄cūq; aliū depu/tare. ¶ de. Procurator añ litē ꝯteſtatā etiā ſine cā reuo cari p̄t poſt li. cōteſta. nō ſine rōnabili cā: dn̄s tñ bñ p̄t ad/eſſe cauſe cum ip̄o ꝓcuratore maxime ſi de colluſiōe timeat

Quamuis Io.an.ca.II

Quamuis ꝓcurator poſſit ante litem conteſtatam etiam ſine cauſa libere a dn̄o reuocari:

bentes ⁊ ſic nō eſt ꝯ. No.tñ Bern̄.ſ.de excep.apl'ice.ꝙ qs non pōt agere ꝑ ſe vel ꝑ alio: ꝑ eo ꝙ poſſidere non

Addi. pōt.(ꝑ quā glo.dicebat ibi Pe.de ſan.ꝙ laic⁹ nō pote/rat eſſe ꝓcurator in cauſis ſpūalib⁹. niſi in m̄rimoniali/bus.Io.an.)ſed in actib⁹ ſpūalib⁹ tūc id poſſet habere locū. In iudicia/libus aūt ſuꝑ ſpi/ritualib⁹ locū nō h̄z: vt h̄ vides: et ſuꝑ hoc vide qđ no.Hoſti. in ſū. hui⁹ ti.§.q dari. ver.vl.⁊ Guil.in ſpe.e.ti.§.j. ver. itē ꝙ eſt laic⁹. et qđ no.ſ.de ſyn/di.ca.vno.

Addi. (Hu/go ⁊ Lau.v.q.iij c.ſi.Arch.)

a ¶ Reputari. ff.de ꝓcu.l.inul/tus.§.j. et ibi de h̄ ⁊ inſti. ꝑ q̄s ꝑ.no.acq.§.vl.⁊ ſimile in teſte.ff.de teſti. l.j.⁊ in ꝯhendo m̄rimonio.xxx.q.iiij. qui ſpūalem.ſ.de ſpon.cū apud. cū ergo nō reꝑiamus hūc exp̄ſſe ꝓhibi/tū: erit ergo admittendus: ⁊ ideo dixit expreſſe: q2 taci/te videbat̄ ꝓhibitū.ſm eū modū quē.ſ.dixi ſm Bern̄.

b ¶ Ab eo.ſ.ꝓcuratore. ſi ergo dn̄s cōteſtatus litē dat ꝓcuratoratorē poſtmodū ad litē: iſte ſic dat⁹ nō ſubſtitu it: vt hic ꝓbat̄.licet videat̄ arg.ꝯtra.C.e.ti. nihil arbi/tramur intereſſe: ſed ibi loquit̄ de facultate dandi nō de facultate ſubſtituendi vt ibi no. Et no.q2 approbatam puto opinionem Io.quam ibi no. Accur.ſ.ꝙ ꝓcurator datus poſt litem nō ſubſtituit.⁊ Guil.in Spe huius ti. §.j.ver.qđ ſi procurator interceſſerit. Accur.dicebat ꝙ forte idē vtrobiq; dici poterat ꝑ.l.C.de ꝓcur.eiuſ.li.l.ij.

c ¶ Litis. Et exponunt legiſte.i.inſtantie: vt.C.de iu/di.ꝓperandū ſm nos nō perit inſtantia: vñ intelligim⁹ ꝓprie.ſ.ō iudi.c.pe.⁊ ſic videt̄ in ſnīa in eū formāda nō in dn̄m.de q̄ dic vt.ſ.de elec.querelam.

d ¶ Procurator. Vt.C.e.l.nulla.et.l.penul.et.l.neq; in fi.et.ff.co.in cauſe.⁊.ff.de appel.ab executore.§.fi.⁊.ff.de doli excep. ſi ꝓcurator agit.§.j.⁊ hoc verū intelligo vbi fuerit ſim pliciter ꝯſtitut⁹: vel nō expreſſe ꝓhibit⁹: al's ſi ꝯſtitut⁹ fuerit vſq; ad litē conteſta. ⁊ expreſſe ꝓhibitus eſt ne vl

Addi. tra ꝓcederet ſecus.(idem ſi datur ad li.ꝯteſta.tm̄.ſi ꝯo ſimpliciter datur ad li.cōteſta. ꝓcedit in cauſa lite per ſe ꝯteſ.ſm Inno.et Guil.in ſpe.eo.ti.§.iij.ꝟ.quid ſi de di.quē.ꝟ.ad litteram.ponit hic Arch. et idē Ia.de ra. in.l.ſi ꝓcurator. C.e.⁊ ꝑ ratiōe ſumit intereſſe ptis ad uerſe.ꝓpter ꝙ reuocari non pōt: vt ſcripſi in decre.peti/tio.)de q̄ dic vt no. Inno.⁊ Hoſti.ſ.eo.petitio.perfici/at q̄ dn̄s ꝑ ſe vel ꝑ aliū litē ceptā: ⁊ ad inſtar hui⁹ dicit dn̄s Azo.ꝙ delegat⁹ ab alio q̄ a p̄ncipe poſt litē ꝯteſ. delegare poteſt: quod ſm nos non videtur verū: vt.ſ. de appel.cum cauſam.⁊ de hoc.ſ.de re iudi.cum Ber/toldus.nec eſt facienda comparatio: quia etiam poſt li/tem conteſta.ordinarius reuocat delegatum ſuum.ff.de iudi.l.iudicium. ſed procurator non: niſi cauſa cognita

Addi. vt.ꝫ.eo.c.pxi.⁊ rōnē q̄re.ff.eo.ti.poſt litē.l.i glo.ij. que dicit ꝙ h̄ dānū pecuniariū ibi nō. Itē h̄ ex mutatiōe ꝑ/ſone grauat̄ aduerſari⁹ Io.an.)

e ¶ Antea.li.ꝯteſta. Io.

f ¶ Nō pōt.ſ. dari alt⁹ ꝓcurator. ff.e.l.qđ quis.

g ¶ In rem ſuā ſit. Vt ſi titulo donationis ceſſe ſunt actiones mihi ⁊ datus ſum procurator ad eas intendē/

Addi. das.(quomodo ex parte rei detur in rem ſuā.no.ff.e.l. Plaucius.in glo.ſed qualiter.Io.an.)iſte eſt caſus.C. de dona.l.illam ſubtilem.

h ¶ Subſtituendi. Tunc eni ſubſtitutus videt̄: vel datus ab ipſo dn̄o.ad hoc.ff. ꝙ cuiuſq; vniuerſi.l.item eoꝝ.§.decuriones. ⁊ per hoc ⁊ alia quedam iura ſolui queſtionē de delegato ab alio q̄ a principe qui habet ſpeciale mādatū ſubdelegandi. ſcꝫ ꝙ ſubdelega/re poſſit.ad idem ſ.de offi.deleg. is cui.vbi de h̄.⁊ c.vl.§.vices.Io.

i ¶ Certa ꝑſona In contrarium videbat̄: q2 pro/curator debet eē certus.ff.eo.ti.l. ij.ſicut et arbiter ff.de arbi.item ſi vn⁹.§.ſi in duos. et.ſ.de arbi.in/notuit.

Addi. (ibi ꝓpt̄ plures electores timet̄ diſcordia q̄ timor ceſſat in vno.ſm Io.mo.⁊ Arch.ad hoc.ſ.de elec.c.pe.e.li.ꝑ quā decre.§.ſi aūt.dicit Ioh.mo.ꝙ ſi eſ ſent duo non inſolidū ⁊ diſcordantes ſibi imputet ꝯſti/tuēs.Io.an.)ſicut ⁊ tutor.ff.de teſta.tu.tutor incertus. ⁊.l.duo ſunt titij.j.⁊ hoc ꝑ p̄dicta iura tenebat Ober. de bobio.vt no.Guil. in Spe.in ti.j.§.iam nūc.ꝟ.qđ ſi in delegatione.et Accur.videt̄ idē tenere.ff.e.l.j.in glo. j.ſed illa glo.et.l.ij.eo.ti. poſſent intelligi de ꝓcuratore incerto ſm modū illius.l.duo ſunt titij.ff.de teſta.tu.q2 plures ſunt titij.⁊ fecit titiū ꝓcuratorē: ⁊ non apparet de quo ſenſerit.

Addi. (datur ſimile de electo qui debet eſſe cer tus.ſ.eo.li. de elec.ca.ij. et tamen procurator datur ad eligedum incertum.eo.ti.c.pe.Io.an.)

k ¶ Negocia ⁊ ad vnū etiā negociū dari pōt.ff.e.l.j.ff. de neg.geſt.l. iij.§.negociū.ad idē.ff.vi bo.ra.l.ij.§.ꝙ ait.

l ¶ Deputare.ff. man.ſi procurator.et ſic no. vnā diffe rentiam inter procuratorem ad negocia et ad iudicia. aliam videbis.ꝫ.eo.qui generaliter in fi.tertiam.ſ.de re ſcrip.ex parte decani.ff.man.ſi mandaſſem. ⁊ quod hic dicit̄: dic verum niſi in caſu.ꝫ.eo.eo.c.vlti.

Diuiſio Quamuis. ¶ Prima pars tractat de reuocan/do. Secūda de adeſſendo.ibi: Verum. Item pri/ma diſtinguit duo mēbra. Secundū.ibi: Poſtea.in q̄ octo caſus excipit ſubdens clauſulā generalem. Io.an.

m ¶ Conteſtatā. Vt inſti.man.§.pe.ff.man.ſi ꝯo non remunerandi.§.ſi mandauero.C. man.ſi pater.ff.de ꝓ cu.ante litem.ſ.de elec.in cauſis.ſ.eo. ex inſinuatione. ⁊ eſt iſte caſus quo penitere licꝫ quod dic vt dixi.ꝫ.de re gu.iur.quod ſemel que eſt ꝯtra.

Queſtio n ¶ Reuocari. Sed nūquid in hoc caſu reuocatio ꝑuenire debeat ad iudicē vel aduerſariū: dic vt.ſ.e.mandato. ⁊ videt̄ ꝙ nō.arg. a ꝯtrario illi⁹ decre. et hoc ibi tenēt Lan.⁊ Goff.Ber. ⁊ Inno.ibi tenēt ꝯ: ⁊ ſubaudiūt maxime.⁊ eorū rōnes ibi vide.⁊ Guil.in Spe.e.ti.§.j.ver.item ꝙ mandatū. Hoſti.no.e.ti.auditis ꝙ reuocatio tenet indiſtincte q̄ ad preiudiciū reuocantis. Si querat̄ de p̄iudicio aduer ſarij ſi fit añ li.ꝯteſt.⁊ iudex.vel aduerſarius certificat⁹ fuit: vel certificari poteſt de mādato: non eb.reuocatio niſi ad alteꝝ ꝑuenerit. debet eni ignorātia ꝓbabilis eſſe excuſata.de cle.excō.mi.apl'ice.ff.iudi.ſol.ſi autem.mul tomin⁹ valet poſt li.ꝯte.niſi ad alterū p̄dictorū ꝑueni/at: quibus ſemel de mādato extitit facta fides.ſ.e.man dato.ff.e.ſi ꝓcuratorē.ſed ſi ſe celet ꝓcurator obligatur dn̄o.ff.de do.elegāter.§.pe.⁊ ſi nō eſt ſoluendo: tenetur aduerſari⁹ ſi particeps ſit delicti.ff.mā.ſi ꝓcuratorē.§.

a poſtea tñ ipō nolente b neq̄bit c niſi eū cū dño d inimicū fuerit: e vel ſuſpectū: aut aduerſario g affinitate ꝯiungi vel eiꝰ f here h dem fieri: ſeu i ingredi religio k nē aut in longū peregrinari: l vel egritudīe aut vinculis de m tineri ꝯtingat: ſeu alia rōnabilis cā ſubſit: ꝓpter quā ſit merito reuocādus. ❡ Verū q̄ꝗ niſi vt ꝑmittit̄ reuocari n nō poſſit: dñs tamē ſue cauſe vna cū eodē procuratore: ma o ximeſi de colluſione timeat: p minime ꝓhibet̄ adeſſe. I dē

Procurator habēs mādatū ꝯſtituēdi ſubſtitutū a ſe poſt mādatū ſuceptū etiā ſi eo nō ſit vſus reuocare nō pōt: niſi et ptātē habuit reuocandi: ſi aūt erat ꝓcurator ad plures cauſas τ in altera ſubſtituit. in alijs remanet procurator.

Is q̄ a ꝓ Jo. an. ca. III q curatore ſup hoc a dño ptātem hñte ꝓcurator extitit ſubſtitutꝰ: nō ꝑt poſt mādatū r ſuſceptū: s etiā ſi eo vſus nō fue t rit. (Licz in delegato ſe. ap. vi v ces ſuas alteri cōmittēte: ali/

ꝑ. ſin aliter: ſibi imputet qui talē eligit. ff. de mio. cū mādato in fi. vñ ſi reuocatio ad iudicē vel aduerſariū peruenïat: id ſup q̄ ꝯcluſum eſt nō impedit: alia ſic. vt in ꝑ dicta decre. auditis. Si aūt de mandato nō fuit facta fides: τ ſine ſatiſdatione fuit admiſſus tenet reuocatio. τ ſic itelligat̄. ſ̄. e. in nra. ex. c. ex inſinuatione. et. ff. eo. in cā. τ ꝯrius ſenſus. ſ̄. e. mandato. et ſibi imputet q̄ cā nō exigit in procuratorē celantem reuocationē redundabit: τ aduerſariꝰ erit ſine damno vñ ſi erat procurator actoris cōmiſſa eſt ſatiſdatio de rato. ff. rē ra. ha. l. ij. ſi procurator rei ſatiſdat iudicatū ſolui: τ de dolo committetur. ff. iudi. ſol. l. iudicatum ſolui. ff. eo. Plaucius. a ❡ Poſtea. i. poſt li. ꝯteſta. et intelligas ab ipō ꝓcuratore: vt dixi. ſ̄. c. ꝓxi. b ❡ Ipō nolēte. Secꝰ ſi volēte: τ ſic poſſet intelligi. ſ̄. eo. mādato: vt ibi no. q̄ꝫtūcunq̄ꝫ tñ ꝓcurator ꝯtradicat nō ꝓcedet̄ cū eo poſt reuocationē q̄uſq̄ꝫ de cā reuocationis cognitū fuerit. nō eni deberet ſe ingerere ꝓcurator ſed deber ei ſufficere ꝙ ſine ſuſpitionis no. remoueat̄. ff. ea. l. que oia. c ❡ Neq̄bit. Cōtra. ꝑ. e. ſi quē. So. ibi. d ❡ Niſi eū. Hos caſus qui ſequunt̄ habes. ff. eo. ti. l. filius. §. fi. τ. l. ſequen. vſq̄ꝫ ad. l. ſed etiā. et. l. poſt litem. vſq̄ꝫ ad. l. q̄ oia. §. j. e ❡ Inimicū. Et q̄ inimicitie hic veniāt arbitrabit̄ iudex. facit qō diximꝰ de iudice et de teſte. ij. q. v. c. ij. de ſimo. ꝑ tuas. τ ō accu. cum oporteat. Nō tñ dico ꝙ req̄rant̄ capitales. τ hoc ſonat lr̄a q̄ dicit vel ſuſpectū. lꝫ videat̄ ꝯtra. ff. e. l. filius. ad fi. τ. l. ſi poſt datū. Sed in ꝓcuratore ꝑ q̄ (ſciēte τ nō ꝯtradicēte. ff. e. ti. ſi defunctus. j. rñſo. τ vide ꝙ no. ff. e. filiꝰ. §. fi. τ. l. ſed he. §. ꝑtor. τ ꝙ no. eo. ti. c. j. in glo. ꝑciſe. Jo. an.) promiſit dñs iudicatū ſolui loquit̄ qui compellitur ꝓſequi niſi capitales inimicie interueniant. vel alie iuſte cauſe de quibus ibi dicit̄. τ ideo. l. eo. ti. vel exilio q̄ loquit̄ de caſu nr̄o nō poſuit capitales in textu. f ❡ Suſpectum. Et eſt ſuſpitio alleganda τ ꝓbāda ſicut ꝯtra iudicē. ſ̄. de ap. cū ſpeciali: ſed hoc ipſo ꝙ opas ingerit in inuitū ſuſpectꝰ eſt. ff. eo. ti. l. q̄ oia. τ ſic etiā ex falſa cā dñs poterit ipm reuocare q2 ꝯtradicendo ſuſpectꝰ erit τ ſic habebit locū hec lr̄a. Sed pōt dici vt no. Accur. ff. eo. ti. l. q̄ oia ꝙ aut ꝓcurator ſolus reſiſtit. τ tunc ꝓcedat et vera ſit obiectio. aut aduerſariꝰ: vel ꝓcurator τ aduerſarius τ tūc ſecus: τ ſic pñt intelligi. ll. pal. τ decre. iſta. ſed lr̄a iſta ſolū dicit ipō nolēte. vñ τ poſtea dicit idem Accur. dic eū ſuſpectū q̄litercūq̄ꝫ. ſed nō ita ꝙ remoueat̄: vel ſuſpectꝰ eſt interim donec cā remotiōis tractat̄. alˀs enim ad quid remotiōis cauſa tractaret̄ non video: licet dñs Mar. ibi primā ꝯſueuerit approbare. g ❡ Affinitate Quia tūc dño timet̄ ꝑiculū. C. ō excuſa. tu. hūianitatis. h ❡ Eius. ſ. aduerſarij. et tunc ipſe procurator aduerſarius eſt. τ poterit dicere cōtrariū eius quod primo petebat. ad hoc. iij. q. vij. §. tria. ver. ſi contra patrem. ad idem. ff. de poſtu. l. vlti. i ❡ Ingredi. Etiam non proſiſtendo: ſed ſolū ꝓbatiōis cauſa. ad hoc. ꝑ. de ſen. excom. religioſo. ij. rñſo. τ ꝑ. de regu. c. j. in prin. k ❡ Longū. Arbitrio iudicis credo terminandū habita conſideratione cauſe τ viarū. l ❡ Vinculis. Predonum vel hoſtiū poteſtate. ff. eo. ti. itē ſi ſuſpectꝰ. Jo. m ❡ Alia rationabilis. Vtputa etas nimis decrepita vł nimis iuuenis. τ tūc reuocaret̄ de facto vt. ff. eo. ti. l. poſt litem in fi. vel q2 latitat. ff. e. l. vel exilio. vel iudicio publico vel priuato detinet̄: vt ff. e. ti. l. vel iudicio. et idē in ſimilibus. (In q̄bus eſt par vel maior equitas ſicut et in cauſis expſſis argu. eius ꝙ no. C. de fur. et ſm Cor. l. ſiquis ſeruo in glo. fi. Johan. mo. τ l. eos qui. Jo. an.) Addi.

n ❡ Poſſit. Inuitus. vt. ſ̄. vidiſti. o ❡ Colluſiōe. Sed nōne ex q̄ de colluſiōe timet hꝫ eū ſuſpectū: q̄re q̄ nō reuocat: vt. ſ̄. e. c. Sol. timet hoc ſed probare non pōt. ad h̄. ij. q. vij. pleriq̄ꝫ. vel aliter hic non vult dilatare ꝓceſſum cauſe: qui etiā in cognitiōe ſuſpitionis: vt. ſ̄. dixi. τ ꝓbat̄. ff. e. l. poſt litē. Jo. an. Queſtio

p ❡ Adeſſe. Sed q̄d ſibi ꝓderit adeſſe: ꝓderit q2 poterit teſtes τ ꝓbationes inducere quas ille omitteret: vel saltē ille ꝓducere tenebit̄ noīatos a dño. bñficiū enim iuris qō adeſſe poſſit interꝑtandū eſt late τ vt aliq̄d ꝯferat. de. ꝟb. ſig. abbate. τ de h̄ ꝑ Accur. ff. de inoffi. teſt. ſi

Is q̄. ❡ Sūt duo dicta ꝑn/ (ſuſpecta i ꝑn. Jo. an. Diuiſio cipalia. Scōa. ibi: Verū. Iterum prima ponit dictū. inſerens cōtrariū argumentū. ibi: Licet. Secundo ponit exceptionē a dicto. ibi: Niſi. Jo. an. q ❡ Poteſtatē. quia alias nō poterat niſi in caſibus. ſ̄. e. c. j. r ❡ Suſceptū. Et licet dixerit ſe nolle ſuſcipere: tñ dño in eadē volūtate manēte adhuc ſuſcipe poterit: vt. ꝑ. eo. licet. (Et ſm id oportet intelligi finiri mandatū ꝓcuratoris per ipſius renūciationem re integra. re non integra non niſi ex cā. vt idē dicat̄ in renūciatione ꝙ in reuocatione. ſ̄. c. j. Jo. an). Addi. s ❡ Vſus non fuerit. Licꝫ ergo dñs reuocet ꝓcuratorē re integra: vel ante li. conteſta. inſti. man. §. recte. τ. ſ̄. c. ꝓxi. in prin. cum ſuis cōcor. et ipſo facto ſm id qō dicit̄. ꝑ. eo. ſi quē. ꝓcurator tñ datus ad ſubſtituendū hoc nō poteſt poſt ſuceptū mandatū. tam eni ſuo functꝰ eſt officio: τ potiꝰ hic ꝯſtiturꝰ a principali dño: q̄ꝫ ſubſtitutus a ꝓcuratore videt̄: vt dixi. ſ̄. eo. c. j. t ❡ Apoſtolice. Quia alius non ſubdelegat. C. de iudi. a iudice. ſ̄. de offi. dele. paſtoralis. τ. c. vlti. ti. de ap. cū cāꝫ. Jo. v ❡ Aliō. ſ. qō reuocare poſſit añq̄ꝫ ille vſus fuerit: τ habes hoc. ſ̄. e. ll. de offi. dele. q̄ꝫuis. Sed Queſtio q̄ro q̄re aliud in delegato q̄ꝫ in ꝓcuratore: So. credo ꝙ ſit rō: q2 delegatus ꝑncipis hꝫ a lege ꝙ cōmittere poſſit τ iō donec iudex ſubdelegatus vti cepat reuocare poterit: vt in ꝑdi. decre. q̄ꝫuis. ſed ꝓcurator de q̄ loq̄t̄ hꝫ hoc ab hoīe: τ iō cōmittēdo ſuſcepto mandato ꝑ ꝓcuratorē functus eſt officio ſuo: τ iō amplius non reuocat. (dicit Addi. ibi Johan. mo. τ hic Archidia. ꝙ iudicare licet ſit onꝰ: tamē τ honor. ꝓcurare ꝟo eſt onus tm̄: et vile officium

C.de decur.l.ſiq̃s ꝓcurationẽ.li.x. q̃re nõ p̃ſumiẽ q̃s ſic excutio honorẽ ſiẽ onus. Nec ſic duo ſicut vnũ. Jo.an.) Et no.q: ſi cõpromiſſariꝰ datꝰ ad eligẽdũ eligat:⁊ electus renuit ꝯſentire ampliꝰ nõ eligit:q: ſuo functꝰ eſt officio.ſ.e.li.ð elec.ſi cõpromiſſariꝰ.§.j.ꝓcurator tñ ſbſtituẽs nõ eſt fũctꝰ officio ſuo: niſi ſubſtituꝰ mãdatũ ſuſcipiat:vt h̃ vides:⁊ ideo aliud q: hic ꝓcurator cãm agere et ſubſtituere poterat:ibi ſolum eligere: ⁊ ideo citiꝰ illiꝰ expirat officiũ et ẜm ſupius dicta no. q: cum tres caſus ſint poſiti.ſ.c.j. in q̃bus ꝓcurator ad iudicia ſbſtituit: hic de altero tñ dicit.ſ. de eo qui mãdatũ h3:vñ ð reliq̃s ſecꝰ credo cũ hẽbãt ptãtem nõ ab hoie ſed a lege: vt ſupiꝰ dixi ex eo ꝙ factꝰ ẽ dñs litꝫ vł datꝰ in rẽ ſuã:al's eni q̃re nõ ſic ð aliȷ̃s exp̃ſſiſſet:⁊ facit de deci ad audientiã.⁊ qð recitari ſolet de eo q̃ dux. in ma.quã pol.ꝑladul.c.vl.⁊ de ꝯuer.in fi.c.j. a ❡ Jllo.ſ.ſubſtituente:a dño aũt bñ habita diſtinctiõe quã habes.ſ.c.ꝓxi.

scðo ꝙ no ñõ.et no.hec materia ꝑ Accur.ff. ſiq̃s cau.ſed ⁊ ſi.§.q̃ſitũ.⁊ recitari ſolet.ſ.de depo.bona fides. k ❡ Mãdato.Vel eo ꝙ habeat vim ipſiꝰ ſpãlis mãdati.vt.ſ.ꝓxi.rñ. l ❡ Deferre.ff.de iureiu.iuſiurandũ.l.§.fi. m ❡ Vel paciſci.C.ð trãſac.trãſactõis.vbi de h̃.

ud cẽſeaẽ)vlteriꝰ reuocari ab g illo. Niſi reuocãdi ptãs ꝯceſſa fuiſſꝫ eidẽ. ❡ Uex ſi cũ ad c plures vel ad oẽs cãs gñaliter cõſtitutꝰ fuiſſet:in vna tñ ſubſtituerit earundẽ: in aliȷ̃s nequaꝗ̃ ꝓhibeẽ ꝓcuratiõis d officiũ exercere. Idẽ. Procurator gñalis nõ agit exigẽtia ſpeciale mandatũ ab aliq̃ illaꝝ ſpecificatiõe vel libera poteſtate.h.d.Zen. ca.IIII e Qui ad agendũ ⁊ defendenduꝫ ac gñaliter ad oĩa: etiã ſi mandatũ exigant f ſpeciale ꝯſtituiẽ ꝓcurator:ex vi gñalitatis hmõi:ad aliquẽ articulũ in q̃ ſpẽale mandatũ

g exigiẽ admitti nõ dꝫ. ❡ Sꝫ ſi aliq̃s vel aliq̃ : de articulis ſpãle mãdatũ exigẽtibus ſpecificati fuiſſẽt adiecta clauſu h la generali:tũc ad nõ exp̃ſſos i etiã admitteẽ. ❡ Procura k tor q̃ꝫ abſq3 ſpẽali mãdato iu l m ramẽtũ deferre:trãſigere vel paciſci nõ põt: niſi ei bonorũ vel cauſe adminiſtratio libe n re ſit ꝯceſſa. Idẽ. Mãdatũ gñale ad negocia etiã ad iudicia ſe extendit:põt filiuſfa. etiã abſq3 pr̃is ꝯſenſu maior annis.xxv.ad iudicia.maior xvij.ad negocia deputari.h. o Qui gñaliter d.Zen.ca.V ꝯſtituiẽ ad negocia

ff.eo.ti.l.ꝓcurator cui libera. et l.mãdato.⁊.ſ.de trãſ.ꝯtingit.⁊ de arbi.ꝑ tuas. nec in integrũ reſtitutionem ꝓ alio petere.ſ.de reſt.in inte.corã. vbi de h̃:⁊ h̃ qñ ꝑncipaliẽ petiẽ. ſecꝰ ſi inciderẽt.ſ.eo.titu.ſuſcitata.C.etiã ꝑ ꝓcura.cãꝫ in inte. reſti. agi poſ.l.vnica. Jtẽ in cã ſuſpecti tutoris.ff. de ꝓcu. nõ ſolũ.§.fi. Jtẽ vbi ſunt duo ꝓcuratores oim rerũ alicuius:tunc eni nõ põt vnus ab alio ſine ſpẽali mãdato exigere.ff.e.l. q̃ duos.

Addi. (Eadẽ diſtinctio ſeruabiẽ in ꝓcuratore q̃ habet mãdatũ reuocãdi ẜm Arch. nõ eni plus poterit in reuocatiõe q̃ꝫ dñs.vñ ſubſtitutũ a ſe q̃ ꝯteſtatꝰ eſt litẽ nõ reuocab.t:niſi eo caſu q̃ reuocaret dñs ꝯſtitutũ a ſe. Jo.an.) b ❡ Reuocãdi. Tũc eni nõ expirat mãdatũ:exq̃ penes

Addi. eũ ptãs remanet reuocãdi (reuocat q̃ ꝙ trãſtulit nõ ex ſe vel a ſe ſꝫ ex ptãte ꝑ dñm tradita exq̃ dñs poterat.ſ.c.ꝓxi. Jo.mo. Jo.an.)⁊ facit optime.ſ.e.li.ſi delegatꝰ de of.dele. c ❡ Oẽs. Põt q̃ ꝯſtitui ad vnã ⁊ ad plures ⁊ ad oẽs cãs ꝓcurator.ff.e.l.j. d ❡ Exercere. Sic delegatꝰ ab alio q̃ꝫ a ꝑncipe ad vniuerſitatẽ cãrũ vnã cãꝫ delegat ⁊ i aliȷ̃s iuriſdictõꝫ retinet.ff.ð iudi.l.cũ p̃tor.§.j.

Diuiſio Qui ad agẽdũ. ❡ Primo ponit de generali ꝓcuratorio cũ clauſula. Scðo cũ illi forme adȷ̃cit ſpeciale. Tertio ponit tria q̃ req̃rũt ſpeciale mandatũ ⁊ caſum excipit. Scða ibi: Sed ſi. Tertia ibi: Procurator

Addi. q̃q3. Jo.an.(de hoc.ff.e.ti.ſed hec.§.p̃ter.⁊ quõ hoc intelligiẽ de actiõibus tpe cõſtitutõis cõpetẽtius. vide in Spe.e.ti.§.j.ꝟ.itẽ excipitur ꝙ licꝫ. Jo.an.) e ❡ Qui ad agendũ. Datus ad agendũ defendere cogiẽ:vel ſatiſdare de defendendo.ff.eo.l.ſeruũ in fi. f ❡ Speciale. vt.ĩ.§.vl.cũ ſi. g ❡ Nõ debet. Et ſic nõ valet tñ genus quo ad ſpeciẽ ꝯtrum ſpecies ad idem.ſ. de ap.c.ij.

Addi. (cõcor.vide.ff.eo.pomponius in ꝑn. Jo.an.)de hoc habes.ſ.ð offi.ordi.ſi ſacerdos.xxij.di.q̃ꝫq̃ꝫ. h ❡ Nõ expreſſos. Nõ tñ per hoc matrimoniũ cõtrahere poterit.

Addi. (Jdẽ Jo.mo.ꝑ rõnẽ ibi notatã.)vt.ĩ.eo. c.vlti. nec poterit etiã ꝯtra electũ vel ꝓuiſũ opponere crimina vel defectus vt in ele.e.ti.nõ põt. l ❡ Admitteẽ. No.ꝓ illa opi.Bal. ⁊ alioꝝ doctoꝝ legũ ꝙ paciſcẽs ꝙ caſum fortuitũ nõ opponet:aut aliq̃s expreſſit ſecuta gñali clauſula.aut nullum vt in primo caſu teneat renũciatio : in

⁊.l.itaq3. Jtẽ de interdicto.de lib.exhi. et deduꝯ.ff.eo.l.pomponius in ꝑn. Jtẽ in acceptilatiõe.ff.de accep.l.iij. Jtẽ in reſcriptoꝝ impetratõe.ſ.de reſcrip.nõnulli.⁊.c.ex parte. Jtẽ in cã mr̃imoniali ẜm Vin.(Azo dicit idẽ Addi. ſub dubio for e in ſum.huiꝰ ti.§.eſt et illud Jo. an.)ſ. qui ma.accu.poſ.c.ex lr̃is.in pte deciſa.(id eſt in cõpi Addi. latiõe antiqua Jo.an.)arg.ꝯtra.ſ.e.ti.accedẽs.ſed ibi parẽtibꝫ agẽtibꝰ de mr̃imonio filioꝝ acceſſit ipoꝝ ꝯſenſus vt ibi no. Jtẽ ẜm q̃ſdã in voto trãſmarino.ſ.de voto ex multa in ꝑn.ꝟ.illis. Jtẽ in ꝯſumptoꝝ inſtroꝝ exẽplatione de fi.inſtru.c.vl. Jtẽ in his q̃ ſe.ap.ſibi ſpẽaliter reſeruauit ꝙ dic vt no.de of.leg. ꝙ trãſlationẽ. Jtẽ in ꝯ̃hẽdo mr̃imonio.ĩ.e.c.vl.⁊ in ſpõſalibꝫ.q̃ cle.vel vo. veniẽs in cõpromiſſo.ſ.de arbi.ꝑ tuas. Jtẽ i abſolutõe petẽda ab excõicatõe:de ſen.excõ.qð de his in fi.⁊ arg. de pe.di.j.quẽ penitet. Jtẽ in oblatiõe filiȷ̃ idolis faciẽda.de ꝯſe.di.iiij.q̃ris in ꝑn. Jtẽ in ꝯ̃hẽda excõicatiõe.xxiiij.q.iij.ſi habes in ꝑn. Jtẽ in p̃ſtatiõe iuramẽti de calũnia.ĩ.de iura cał.c.vl. Jtẽ in caſu.ſ.e.li.ð elec.ꝓcurator.⁊ de h̃ vide in Spe.e.ti.§.j.ꝟ.itẽ oppoiẽ.ꝙ licꝫ habeat. n ❡ Cõceſſa. Vel datꝰ ſit in rẽ ſuã. Jn tribꝰ q̃ caſibꝰ h̃ ꝯ̃põt.ſ.qñ h3 ſpẽalẽ. qñ h3 gnãlẽ ⁊ liberã.qñ datꝰ eſt in rẽ ſuã:hec ꝓbãẽ.ff.e.l.ꝓcurator cui libera.ff.de iureiu.l.iuſiurãdũ.§.fi.⁊.l.ſeq̃n.C.de noua.l.nõ abſtulit.⁊.ff.de ſoł.l.hoc iure.⁊ no.C.de trãſac.l.trãſactionis.

Qui generaliter. ❡ Soluit tria dubia. Primũ de forma. Secundũ de ꝑſona.ibi: Necdũ. Tertium de etate.ibi: Licet aũt Jo.an. o ❡ Qui generaliter. Non eget ſumma:q: ſatis ſummat ſeipſum.hoc primũ dictũ ponebat Guil.pro queſtione in Spe.eo.ti.§.j.in fi.ſequendo. Vber. idẽ dicebat ꝙ dicit hec decre.⁊ ideꝫ no. Hoſti.de ꝓcura.petitio in.j.glo. ⁊ ſatis olim hec dicebamꝰ ꝑ decre.dilectꝰ vbi eſt h̃ ſatis exp̃ſſum. ſed glo. videbaẽ ibi tacite ꝯſentire ꝙ generaliẽ fuerat ꝯſtitutꝰ ad negocia ⁊ ad iudicia. p ❡ Generaliter. No.ꝙ generaliter poteſt fieri procuratoris conſtitutio.⁊ dicit hoc

a procurator: agere ac expiri po/
b teſt: exceptis his caſib⁹ q̇ mā
datū exigūt ſpāle. ¶ Nedū
vero ad negocia ſed etiam ad
c iudicia: poteſt filiuſfamilias
abſq; patris aſſenſu fieri pcu
rator. ¶ Licet autem quis
d post. xvij. annū pcurator ad
e negocia licite deputet̄: ad iu/
f dicia tñ niſi maior. xxv. ānoꝝ
fuerit deputari neq̇bit. I dē

Ex pluribus procuratoribus q̄ñ vn⁹ ſine alio admitti debeat hic habetur. h. d. Zen. ca. VI

g h i SI duo procuratores ſi/
mul non adiecto in ſo/
lidū deputent̄: vnus ſine alte
k l ro nō debebit admitti. Secus
ſi ſint in ſolidum conſtituti:
ſed tunc illius melior erit cō/
m ditio: qui per litis conteſta/
tionem negocium primitus

periri ſ. eo. petitio. a ¶ Experiri. i. defendere. ſ. de iudi. c. j. alibi ponitur p agere. ſ. de cau. poſ. paſtoralis. b ¶ Caſibus. Exempla vide. ſ. c. pxi. c ¶ Filiuſfamilias. nō dubitam⁹ quin filiuſfamilias poſſet ꝯſtitui p/curator. ſ. eo. non iniuſte. ꝛ ff. ea. l. filiuſfamilias. § ipſe q̄q;. Sed an ſine mandato patris poſſit ꝯſtitui dubitabat̄ et vide/bat̄ ꝙ nō: q: p ſe nō admittit̄ (eti am ꝯ ex̄neū niſi in caſib⁹ q̄s vide no. in Spe. d̄ actor. § j. v. ſed et filius. et no. ꝯ. de iudi. c. fi. in fine. Admittit̄ etiam ꝯ prēm in caſib⁹ q̄ no. ff. de iudi. l. lis nulla. et in Spe. p̄real. § v.

Addi.

itē ꝙ eſt filius. ꝛ an tūc egeat ꝯſenſu pr̄is. in eo. § v. q̄d ſi fili⁹. Jo. an.) q̄ nec p alio. cū interdū admittat̄ p ſe q̄ nō p alio. ff. d̄ poſtu. l. j. § ij. iij. q. vij. § tria. ꝛ no. d̄ h̄ p Accur. C. de bo. q̄ li. l. vlt̄. § j. in fi. Sz q: nil deperit pr̄i idcirco admittit̄ ſine mādato vt hic: ꝛ eſt ſi. ꝯ. de iudi. c. vl. § vl. vbi aūt deperiret pr̄i h̄rent locū iura predicta. ad h̄. ff. ad trebel. ille a q̄. § fi. ff. de in inte. reſti. cū mandato in fi. d ¶ Xvij. annū. inſti. qui et ex qui. cau. ma. poſ. § iuſte. ſic ꝛ aduocat⁹ peg(ſ)ſſe dz. xvij. annū. ff. de poſtu. l. j. § inuitū. iij. q. vij. § verū. (q̄re minor etas ſufficiat in aduocato et teſte q̄ꝫ in procuratore ad iudicia vi. in Spe. de aduocato. § j. v. itē ꝙ eſt minor. et no. in. § Initiū. ſtatim alle. ꝛ. C. e. exigēdi. ꝛ rō eſt. q: obligat̄ pcurator actiōe mādati. Itē ꝯdemnat̄ qd̄ non eſt in illis Jo. an.) e ¶ Ad negocia. No. Hoſti. ſ. e. nō iniuſte. in. iiij. glo. ꝙ pcurator dat⁹ ad negocia maior. xvij. ꝛ minor. xxv. pōt agere ꝛ experiri: nā ex quo pcurator ad negocia agere pōt: vt. ſ. pxi. rñſo. et minor. xxv. an. datur ad negocia vt hic q̄ ꝛ aget: vt ibi. f ¶ Xxv. ff. eo. ti. minor. de his q̄ ve. eta. impe. l. fi. C. e. ti. exigendi.

Addi.

diuiſio

SI duo. ¶ Diuidit̄ ſm Jo. an. h̄ mō. q: principiū ꝛ finis ibi ſane. ponit de pcu. ſimpliciter datis diſtinguens inter cauſas ſpūales ꝛ nō. Mediū ibi ſecus. ponit de datis inſolidū. Primo ſine clauſula. ꝙ nō ſit melior ꝛc̄. Scd̄o. ibi: Niſi. q̄ñ cū clauſula. Tertio moderationem ſubdens. ibi: Dū tñ. Quarto caſum dubiū circa id ſoluēs. ibi: Ceteꝝ. ſm eū. Ego expediā p ptes. ꝛ ſummabo quālibet ptē p ſe. ꝛ faciā vnā ptē vſq; ad. § ceterū. hec p̄ma ps hic incēdit. Ex duob⁹ pcuratorib⁹ ſimul ſimpliciter ꝯſtitut̄ alter ſol⁹ admitti nō dz. Si vo inſolidū q̄ p̄mo ꝯteſtat̄ litē admittit̄ altero totaliter excluſo niſi adiectū fuerit ꝙ nō ſit melior ꝯditio occupāti. q̄ caſu altero nō pſequēte nec aliū ſubſtituēte reliquus admittatur. h. d. g ¶ Si duo. Emanauit hec decre. ad declaratione eoꝝ q̄ no. Jo. ij. q. vij. § forma. ꝛ Ber. ſ. e. ti. non iniuſte. ꝛ Accur. ff. eo. titu. l. pluribus. ꝛ Inno. ꝛ Hoſti. ſ. eo. in noſtra. et Guil. in ſpe. eo. titu. § ratione autem. ver. quid ſi duo. et ver. ſequen. h ¶ Simul. Quia ſecus ſi diuerſis tēporibus. ff. ea. l. ſi quis tamen. § fi. et. ſ. eo. non iniuſte ꝛ hoc ideo q: dando ſecūdū videtur p̄mū reuocare: vt in p̄dictis iuribus: et hoc eſt verum niſi exprimat ſe nolle primū reuocare. ff. de le. j. ſi quis pluribus. ad hoc. ꝯ. eo. ſi quem. ꝛ hoc verum intelligo. (Idem Archidia. ꝯ. c. proxi. alle. ff. de adi. leg. l. et ſi transferam ꝛ. l. legatū. ij. § j. Jo. an.) etiam ſi ſecundus

Addi.

pcurator nolit ſuſcipere mandatum. arg. inſti. qui mo. teſt. infir. § poſteriore. vbi dicitur ꝙ ſecundū teſtamētū rumpit primū: licet ex ſecūdo teſtamento aliquis heres factus non ſit: vel eſſe noluerit. ſic et hic argu. predictorum iuriū. (ad idem. ff. de le. l. j. plane in p̄n. ꝛ inſti. qui. mo. tol. ob. § preterea. et vi. ꝙ ibi no. in glo. ſed q̄. et ꝙ dicam poſt di. ꝯ. de regu. iur. non preſtat. ꝯ. ff. q̄ñ licet ab emp. diſt. l. ſi id qd̄. j. rñſo. dic vt ibi. Joh̄. an.) et hoc tractat Guil. in Spe. e. ti. § rōne autem. ver. ſed cū dato ſecundo (et in eodem. § ſuper ver. item ꝙ licet dixi ꝙ ſunt duo pcuratoria duoꝝ nec apparet quod prius Jo. an.) i ¶ Inſolidū. Aliquid operat̄ ſed nō per oīa ꝙ ſonat vt. ꝯ. patet. k ¶ Admitti. Aliud in executoribus vltime voluntatis: vt. ꝯ. de teſta. c. vlti. in fi. ꝛ in pcuratoribus datis ad iudicia ſpiritualiū cauſarū: vt. ꝯ. eo. c. § ſane. ꝛ in tutorib⁹. ff. de admi. tu. decreto. in fi. ꝛ in his de benignitate ſecus eſt receptū vt ibi. Et eſt rō hui⁹ dicti quia hi duo cenſent̄ p vno. ſ. eo. li. de elec. c. penul. § j. (ff. de condi. ꝛ demō. cui fundus. Jo. mo. facit Clemē. plures de iurepa. Jo. an.) Et eſt q̄ hic neceſſe ꝙ vterq; admittat̄ ſicut in iudicib⁹ datis ſine clauſula. ſ. de offi. dele. cauſam mr̄imonij. Sed quid dices ecce vnus cōfiteretur ꝛ alter negat: quid erit. Super hoc fuit diſſenſio dicunt quidam ꝙ facta eſt litis ꝯteſta. et ſtatur cōfeſſioni: qd̄ ſic pbat̄: Si dñs p̄ſens eſſet ꝛ ꝯfiteretur ꝛ negaret: ſtaretur ꝯfeſſioni que ꝯtra eū eſt. ff. de inter. acti. de etate. § j. ergo idem in his qui pſonā dñi repñtāt. Alij dicunt ꝙ eligere poteſt dñs vtruꝫ ſtetur negationi vel confeſſioni: argu. ſ. de re iudi. duobus. et. ff. de re iudi. duo iudices. Tertij dicūt: ꝛ forte melius ſm Inno. ꝙ p talē rñſionē nō fit li. ꝯteſta. ſed pcedēdū eſt cōtra dñm tanq̄ꝫ ꝯtra cōtumacē: p eo ꝙ nō miſit procuratores inſtructos. de iura. cal. in ꝯtractādis. (alias opi. inuenies de hoc in Spe. de ꝯfeſ. § fi. v. ſed pone. Jo. an.) Prima opinio placuit Hoſti. ſ. eo. in noſtra. Mihi placet vltima: quia ꝯfeſſio vel negatio vnius ſolius etiā altero nō reſiſtente non valet: vt. ſ. in p̄n. multominus altero reſiſtente: ad hoc. ſ. eo. lib. de elec. c. pe. § ſi aūt. Et pper euitanda hec dicebat Ber. ſ. eo. non iniuſte: ꝙ ſatis erat equū ꝙ ſiue adijceret̄ inſolidū ſiue non: ſemper iudex eligeret idoneiorem: ad hoc. ff. de accu. ſi plures. ff. de admi. tu. ſi plures. ſed nō eſt verum niſi in caſu. ꝯ. eo. § ſane. Vin. aūt dicebat ob p̄dictā cauſam pcu. tales nō admittēdos. Sed vera eſt ei⁹ opinio in caſu. ſ. e. li. de elec. c. pe. § ſi aūt. alias nō vt h̄ vides. l ¶ Secus. Scilicet quia tunc vnus admittet̄ ſine altero. m ¶ Litis cōteſta. Quia tunc demū agere videtur. ff. rem ra. ha. l. amplius. ad hoc. ſ. de offi. deleg. relatum. ꝛ de verbo. ſignifi. ex parte. ij. ꝛ concor. ff. e. l. pluribus (ꝛ. ff. de leg. j. ſi pluribus in fine. Sed ibi valet occupatio ꝯteſtatiōis quo ad electionē tm̄ faciendā de re legata vel precio. Jo. an.) Interdū autē dicit̄ quis occupare: quia prima ad ſententiam deuenit: vt in acti. de pecul. et in noxali. ff. de pecul. ſi vo. ff. de noxa. ſi quis a multis. quia non preſumitur quis aſtrictus: et ideo ibi

Addi.

Executor vltime voluntatis

Addi.

Queſtio

Addi.

Confeſſio vnius non valet.

Addi.

a occupabit. Poſt occupatio/ nem autē hmōi alter ſe intro/ mittere nequibit vlteri⁹: cū il b le litis dn̄s ſit effectus niſi di ctum in cōſtitutione fuiſſet ꝙ c nō fieret melior cōditio occu/ pantis. tunc enī ſi eū qui oc/ cupauit infirmari mori abſen tari vel alias impediri contin gat: aut ſi proſequi forte no/ lit poterit alter ſuſcipere ac ꝑ d ficere negociū ab alio inchoa tum: dū tn̄ ab alio non fuerit alius ſuſtitutus: nam ſi ſit is e p̄ferri debebit eidē. ¶ Cete/ f g rū vbi nullo ſubſtituto alter ſuſcipit negociū ꝓſequendū is qui occupauit primitus: h ipſum reſumere poſtea impe/ i dimento ceſſante nequibit: ni k ſi forſan illum contingeret im pediri. ¶ Sane in electionū poſtulationū ꝓuiſionū ⁊ ali/ l orū ſpiritualiū negocioꝝ cau m ſis (cum talia celeriorē expe/ ditionē exigere dinoſcantur) n volumus ſpecialiter obſerua ri: vt ſi plures procuratores o ſimul in eis fuerint non inſo/ lidū deputati: iudex (ne ꝓpt̄ eoꝝ ꝯcurſum negocia eadem o p intricari cōtingat) idoneiorē ex ipſis eligere valeat: et ille ſolūmodo ꝓſequat̄. habeatq̄ quicquid cū illo ſic electo fa ctū extiterit plenā roboris fir mitatē: nec ad ꝓſequēdū ali⁹ admittat̄ poſtmodū niſi ꝓut eū q̄ nō occupat negociū cēſu im⁹ poſt occupatōez factā ab r alio ſupꝑ⁹ admittēdū. I dē.

Procurator q̄ renuit accepta re mādatū penitere poteſt q̄ꝫ diu ꝯſtituēs in eadē ꝑſeuera uerit volūtate. Jo. an. c. VII

s L Jcet is q̄ ꝓcurator cō/ t ſtituit̄ ab abſente: dixe v x rit p̄ſentatū ſibi ſuſcipere nol/ y le mandatū: h̄ tn̄ nequaq̄ꝫ ob z ſtante q̄ꝫdiu ꝯſtituēs in eadē a ꝑſtiterit voluntate: ip̄m acce/ b ptare poterit qn̄cunq̄ꝫ place/

Additio ante ſniam (appellatione nō ſuſpenſam. Jo. mo. Joh̄ā. an.) nullius occupare videt̄. argu. C. de acti. ⁊ obli. l. ne/ gantes. Et delegatus cum clauſula: vos vel alter ve/ ſtrū occupat ꝑ q̄ꝫlibet inchoationē iudicialē. ſ. de offi. dele. cū plures. aliqū nihil operat̄ occupatio. ff. de dam infec. ſi finita § ſi iulian⁹. ff. vt in poſ. leg. l. is cui. § qui prior. vbi oēs equaliter in poſſeſſionē mit/ tunt̄. licꝫ partes ſibi faciant ꝑ cō/ curſum.

a ¶ Occupabit. Jn bona ſignifi/ catione. ſic. vij. q. j. factus eſt corne lius: alibi in ma/ la. ſ. eo. li. de ele. gnāli. vbi d̄ hoc.

b ¶ Dn̄s. ſ. e. c. j. cū ſuis concor.

c ¶ Occupātis. Et nihilominus cōtra voluntatē domini melior fi et ipſius occupā tis cōditio: quia ſtatum iuris im/ mutare non po/ tuit in totum. ad hoc. ſ. de teſta. req̄ſiſti. ⁊ ca. tua ff. de leg. j. l. ne/ mo. ſi ergo nōva let in totum vt agit: valeat pro ea parte ⁊ eo mo do q̄ valere pōt:

Addi. ad idē. j. de deſpon. impu. c. j. § j. (et bene fa. C. de fide/ iuſ. non recte. ⁊ vide ꝙ dixi de malo. et obe. ſolite. ſuper glo. ꝙ qn̄q̄ꝫ. fa. etiam de vſufru. le. ſi aliꝫ. cuius caſum vi de in decre. de cele. miſ. in quadā. ſuper glo. antepenul. Jo. an.) ⁊ determinatum eſt hic quod dubie tractabat Guil. in Spe. e. ti. § ratione aūt. *. quid ſi dictum fuit.

d ¶ Jnchoatū. Si. ſ. eo. li. de offi. dele. cum plures.

e ¶ Preferri. Eſt eni ꝯſtitutus ab eo q̄ potior eſt clau ſula non ob. vt. ſ. vidiſti. excludet ē illum cū vices poti oris gerat; ad h̄. xciij. di. c. vlti. ⁊. xciiij. di. c. ij. j. de prebē. hi qui. Ceterū. Procurator datus inſolidū qui occu/ pauerat negociū ex impedimento excluſus non reaſſu/ mit niſi altero impedito. h. d. Do.

f ¶ Subſtituto. Ab occupāte nūquid hūc reuocare poſſit: dic vt dixi. ſ. eo. ti. is qui.

g ¶ Alter. Collega datus cū eo inſolidū.

h ¶ Jpſum. Negociū.

i ¶ Ceſſante. Argu. contra. ſ. eo. li. de elec. cupiētes § qd̄ ſi. ⁊ j. de ſen. excom. eos qui vbi ceſſante impedimēto tenet̄ quis ad hoc ad qd̄ ꝑ̄us tenebat̄: ſed hic iam alius occupauit: ⁊ eo caſu q̄ potuit vn̄ nec virtus clauſule hoc opat̄ vt vides.

k ¶ Jmpe diri. Et tūc ille aſſumet nec ille ſubſtitutū dare poterit cū litē nō fuerit ꝯteſtatus. ſ. e. c. j. § j. Sane. Jn cau. ſis ſpūalib⁹ ex duob⁹ ꝓcuratorib⁹ ſimul ſimpliciter da/ tis iudex eligit magis idoneū q̄ ſolus ſeq̄ ꝓpoterit nec alius admittit̄ niſi ꝑmo legitime excluſo. h. d. Dn̄icus.

l ¶ Cauſis. Secus in negocijs etiā ſpūalibus: vt patet ſ. de elec. c. penul. § ſi aūt. quod eſt ꝯtra ⁊ ibi dixi.

m ¶ Celeriorē. De hoc vide quod dixi. ſ. eo. li. de elec. c. vlti.

n ¶ Specialiter. No. ergo ꝙ fauor aliquid indu cit cōtra ius poſitiuū quod habuiſti. ſ. in princi. decre. Et no. ꝑ hanc lrām reprobatam illam opi. que videbat̄ equa Ber. ſ. eo. non iniuſte. ꝙ ſiue eſſet clauſula inſoli/ dum ſiue non. iu dex poterat elige re: ſed nō eſt ve/ rū niſi in ſpūali/ bus: vt hic vides et facit pro illa opi. ff. de popul. act. l. ij. ſed non ob. quia ibi plus tangit̄ vniuerſi/ tas q̄ꝫ priuata ꝑ ſona ⁊ iō fuit ele ctio mgr̄atus.

o ¶ Non inſoli duꝫ. Si eni inſo lidum non eſſet ſpeciale: q̄a omi caſu iudex elige/ ret ſi ambo ꝯcur rerēt ⁊ ſimul oc/ cuparent. ad hoc ſ. de elec. ca. pe. § j.

p ¶ Jntri cari. Vt ex con/ trarijs rn̄ſionib⁹ paret igit̄ viam expeditioni ne/ gocij ꝓuidet do/ mino abſenti. oc currit partiū la/ boribus et inuti libus expēſis ad que oīa tenet̄ iu/ dex. ſ. eo. lib. de offi. or. vt litigan tes. de reſcrip. ſtatutum.

q ¶ Jdoneiorem. ff. de accu. ſi plures. (ad idem. ff. de dam. infec. in reficiendo. cum cōcor. Jo. an.) ff. de admi. tu. ſi plures. ⁊ videtur idonei or magis honeſtus. ⁊ qui melius merita cauſe nouit. ſ. de iura. cal. in ꝑtractandis. (fa. C. eo. ti. l. fi. Jo. an.) Additio

r ¶ Admittendum. i. qn̄ non dedit ſubſtitutum: ⁊ nō poteſt vel non vult proſequi.

L Jcet. ¶ Non diuiditur quia tex. ſub vno ꝯſtru/ ctu pendet. Do. Diuiſio

s ¶ Procuratore. Ad iudicia vel negocia non curo cum non diſtinguat: ⁊ eadem ra/ tio ſit vtrobiq̄ꝫ.

t ¶ Abſente. Preſens igitur et ab/ ſens quis poteſt conſtitui procurator: vt hic ⁊. ff. e. l. j. ſ. de confir. vti. vel inuti. cum dilecta.

v ¶ Suſcipere. Or ſi ſcienter illud ſine ꝓſtatione recipit dn̄m qui pro eo debite cauerat ſuper incluſis in ꝓcuratorio defende/ re cogitur: vt in Clemen. eo. ti. c. j.

x ¶ Nolle. De nol/ le ⁊ velle: quomodo alterum extenſiuum alterum non. vide qd̄ no. ff. de verbo. ob. l. ſi quis poſtulatus ſit.

y ¶ Obſtante. Et ſic no. ſpeciale contra regulam. j. de regu. iur. quod ſemel. cum ſuis concor.

z ¶ Q̄ꝫdiu. Si ergo mutaſſet voluntatem vel cauſam agendo vel ali/ um procuratorem dando. (vel id verbis exprimendo. Additio Johan. an.) ſecus eſt vt dixi. ſ. c. pxi. in princi. ad hoc j. c. proxi.

a ¶ Jpſum mandatum.

b ¶ Place bit. Argu. contra. ff. de ſuc. edic. l. j. § qui ſemel. vbi ſi il/ le qui eſt primi gradus dixerit ſe nolle ſuccedere: ſtatim ius deuoluitur ad eum qui eſt ſecundi gradus. (ꝙ intel Additio

bit. Idem. Dñs dans ꝓcu
ratorem quotiens ɔtingit eũ
abeſſe cauſam tractando ꝓ/
curatorem non intelligitur re
uocare ſecus ſi ſimpliciter:ni
ſi expreſſe proteſtetur ꝙ ipſuȝ
reuocare nõ intendit:vel ali/
as hoc appareat ex probabi/
libus cõiecturis. Jo. an.ca.

a S
b I quem ſub ea VIII
forma:quotiens te ab/
eſſe contigerit:cõſtitueris ꝓ/
curatorẽ ad cauſam . nõ ideo
(licet tractes eam poſtmodũ
per teipſum) procuratorem
ipſum dinoſceris reuocare.
quinimmo procurator idem
c procuratoris aſſumet officiũ:
quandocunqȝ te cõtigerit ab
d ſentari. ¶ Sec⁹ ſi ſimpliciter
a te fuerit conſtitutus:tũc enĩ
e f ſiue ante litem conteſtatam ſi
ue poſt: ad cauſam ipſam ve/
nias: non vt ipſi procuratori
g aſſiſtas ſed vt cauſam tractes
eandem: tractando ipſam eũ
reuocare cenſeris : niſi dicas
expreſſe ꝙ ipſum vis in offi/
cio procurationis hoc nõ ob/
h ſtante manere. vel niſi ꝙ non
animo reuocãdi hoc facias:
ex aliquibus appareat conie
cturis vt ſi forſan aliquis im/
mineat articulus ĩ quo tu me
i lius noſti veritatem:aut ſi ſit
procurator ipſe infirmus vel
forſitan ſe abſentet . ſeu quic/
k quid aliud accidat : propter
quod ipſi cauſe tua ſit preſen/
l tia oportuna. Idem. Tria
dicit. Primo ꝙ ꝓcurator ad
contrahendum matrimoniũ
debet habere ſpeciale manda
tum. Secundo ꝙ talis procu
rator non ſubſtituit:niſi ad h
mandatum habeat. Tertio
ꝙ ſi talis procurator reuoca/
tus:etiam ignoranter contra
hit non tenet matrimonium.

P Johan.an. ca.IX
Rocurator non aliter
m cenſet idoneus ad mr̃imoniũ

lige vt ibi.ꝛ.§.ſequen. Johã.an.) ſed ibi erat ad quem
ex renunciatione ius deuoluebat: hic ad nullum alium
ꝙȝ ad dñm ipſum ꝓcuratorem ɔſtituentem. vnde ſatis
dici poteſt ꝙ de quadam pſeuerantia voluntatis ꝛ equi
tate ille vel non deſinit eſſe ꝓcurator:vel ſi deſinit.(hoc
tenet. Joh.an.)
iure permittente
reaſſumere põt.
ꝛ forte ſtatutum
fuit ne cõtingat
ꝓpter procurato
ris defectum ne/
gocia protelari:
ad hoc.s̃.c. ꝓxi.
Credo tamẽ per
predictam legeȝ
ꝛ p hanc lr̃am ꝙȝ
diu ꝛc̃. ꝙ ſi dñs
dixiſſet cõſtituo
talem qui ſi re/
nuerit:talem cõ/
ſtituo: non habe
ret tunc locũ hec
decre. Et no.ar/
gu.ꝙ ſi elect⁹ pre
ſentata ſibi ele/
ctione renuat cõ/
Additio ſentire (j̃. tem /
pus iuris.ꝺ quo
s̃. eo.li. de elect.
ꝙȝ ſit . et vide ꝙ
no. ꝛ dicam.j̃.de
preben.ſi tibi ab
ſenti. ſuper glo .
pe.que loquiť in
ꝓuiſo iſta in ele/
cto.Joh.an.)ad
huc electoribus
in eadem volun/
tate manẽtibus
poterit cõſentire alias non. quod verũ eſt quia a princi
pio renuũt ꝛ quaſi inuiti trahuntur.vij.q.j.qui epiſco
Addi. patum.ꝛ.c.in ſcripturis. Johã.an.(Idem in delegato
ꝛ multofortius cum ipſius officiũ ſit neceſſariũ ſm Ar
chidia.alleg.s̃.de reſcrip.ſciſcitatꝰs.ff.de offi.pſi.lega/
tus.ff.de excu.mu.l.pe.§.qui autẽ Jo.an.)
Diuiſio S I quem. ¶ Sunt duo dicta principalia.Scõm
ibi:Secus.Do. a ¶ Si quem.Decre.iſta appro
bat ꝙ no.per Inno.ꝛ Hoſti.s̃.e.c.petitio ꝛ vide quod
no.ff.man.qui mutuam.§.non ideo Jo.an.
b ¶ Abeſſe.Sub hac ergo forma poteſt dñs ꝓcurato/
rem dare. ſic ꝛ delegatus pape ſubdelegatũ pape.s̃.de
Addi. offi.dele.ſi delegatus eo li.(ꝛ vtrobiqȝ ſi moritur conſti
tuens re integra mandatũ expirat tamen aliter dicitur
res non integra in ſubdelegato quaſi in ꝓcuratore. Itẽ
ꝛ aliter in procuratore ad iudicia ꝙȝ ad negocia.de hoc
no.C.man.l.mandatũ Johan.an.) c ¶ Aſſumet.Si
C.de cura. furi.l. penul.ff. manda.qui mutuam.§.non
ideo. d ¶ Secus. Scilicet quia non aſſumet:et.j̃.de/
clarat quare Jo. e ¶ Ante litẽ.Tũc reuocať ſine cau
ſa ꝛ inuitus:vt.s̃.eo.ca.ij.cum ſuis concor. f ¶ Siue
poſt.Ad hoc.s̃.eo.non iniuſte.ff.eo.l.pluribus.ff.man.
qui mutuam.§. non ideo minus. ſed contra.s̃.eo.ca.ij.
vbi poſt li.ɔteſta.procurator non reuocatur. Solu.qui
dam dicunt hunc caſum addendũ. ſcilicet ꝙ procurato
rem poſt li.ɔteſta.a ſe non reuocat dominus vt det ali/
um procuratorem:ſed ſi cauſam tractat bene . Sed ad

hoc ɔtradicit finis ipſius decreta. que dicit ꝙ adeſſe po
teſt.ſed non tractare:ꝛ eſt expreſſum.C.eo.l.procurato/
ribus vbi habes ꝙ poſt cõteſtationẽ a ꝓcuratore factã
non habet dominus poteſtatem pſequendi negocium.
dic ergo ꝛ verius ꝙ decreta.iſta.ſupradicta iura loquũ
tur quando do/
mino poſt li.con
teſta.non cõtra/
dicitur litis aſ/
ſumptio. Idem
Archidiaco . vt
legitur . et no.ff.
eo.titu.l.que om
nia . et ideo illa
lr̃a que eſt.s̃.e.ti.
eo.lib.c.ij.ibi ip/
ſo nolente. ſoluit
cõtrarium.et ita
etiam tenent pre
dicti docto.in de
cre.petitio.s̃.eo.
ſi autem cõtradi
citur tunc locum
habet decreta. il
la ꝙ cauſa cogni
ta reuocabitur .
alias non.
g ¶ Aſſiſtas.
Quod poteſt eo
inuito.s̃.e.ꝙȝuis
in fi.ff.e.l. Pau/
lus.ff.de inoff.te
ſtam.ſi ſuſpecta.
h ¶ Manere.
Ad idem.s̃.eo.ſi
duo.ꝛ no.pro ꝓ/
teſtatione : quia
hic ſaluat ꝙ ſine
ipſa perderetur:
de hoc.s̃.de con/
ſti.cum.M.ꝛ de elec.cumana.et.xxvij.di.c.j.(Jo.mo. Additio
remittit.j̃.de regu.iu.in generali Jo.an.)
i ¶ Veritatem.ff.e.l.ſi actor.j̃.de iudi.c.j. k ¶ Acci/
dat. Puta quia vinculis detinetur.s̃.eo.ꝙȝuis.
l ¶ Oportuna. Pone procurator non habebat manda
tum iurandi de calunia vnde oportuit venire dñm ꝛ iu
rare.j̃.de iura.calum.ca.vlti.
P Rocurator. ¶ Tria ſunt dicta vt patet in rubro Diuiſio
Secundum ibi:Et ꝙȝuis.Tertiũ ibi:Sane.Do/
minicus. m ¶ Idoneus. An per procuratorem poſſit
ɔtrahi matrimoniũ.de hoc non dubitabatur per cano/
nem.xxxij.q.ij.honorantur.s̃.de ɔuer.cõiug.ex parte.ij
ꝛ qui cle.vel vo.ca.veniens.ad idem de matri. contrac.
c.ij.ff.de ſpon.ſufficit.et.l.vlti.et.ff.de ritu nup.l.mulie
rem.omnes enim ɔtractus qui ɔſenſu ɔtrahunť. inter
abſentes ɔtrahuntur.ff.de contrahen.emp.l.j.§.eſt au
tẽ.ſed ɔ̃.s̃.de ſpon.dudũ.c.j.ibi corde tñ ꝛ ore ꝛc̃. Sed
dic ꝙ ſatis ꝺꝫ de ore ɔſentire q̃ p ꝓcuratorẽ ɔſentit.(q̃ ẽ Additio
in h q̃ſi pica miſter ꝛ organũ dñi.ad hoc ff.de ɔſti.pe.l.
ꝛ lȝ.de acq̃.poſ.ꝙ meo.§.ꝓcurator.ꝛ no.C.ſi quos alte
ri vel ſibi.l.multũ in glo.pe. Jo.an.).j̃. de reg.iu.q̃ per
aliũ. Sed an ꝓcurator ille debeat ad h hr̃e ſpeciale mã
datũ dubitabať.(vñ dixit phy.s̃.de reſti.in inte.corã.p Additio
ius aliqꝺ nõ ꝓbari ꝙ ĩ mr̃imonio ĩteruenire debeat ſpe
ciale mãdatũ Jo.an.)dicebam⁹ aũt ꝙ ſic ſicut ꝛ in alijs
caſib⁹ q̃s no.s̃.e.li.ꝛ ti.q̃ ad agẽdũ.§.vl.ꝛ ad h facit.s̃
de dſpõ.ipu.c.j.ꝛ iſti.de nup.§.j.ꝛ expſſũ erat.ff.de ri.

aup.l.generale.⁊.l.mulierē. a ¶ Cōtrahēdū.Nec ad cām mr̄imonialē agēdā:vt dixi.ſ.eo.ꝗ ad agēdū.§.vl. ſm Vin.ſed ad h̄ ꝯ.ſ.e.ti.accedens.ſed ſolu.vt ibi no.
Queſtio Ber.in fi.vl.glo. b ¶ Spāle.Sed nūqd ſi habet generale cū qbuſdā exp̄ſſis clauſula ſubſecuta: vt.ſ.e.li. ⁊ ti. qui ad agendum ꝯhere poterit:videt ꝙ ſic ꝑ illud. c. ſed ꝯriū credo vt ibi dixi. Dico enim ꝙ illa clauſula gn̄alis que ſequit ſpeci/alia exp̄ſſa ſimi/lia includit. ſed non longe maio/
Additio ra:(vt in Clemē. nō pōt.e. ti. Jo. an.)vt eſt in caſu nr̄o: notabiliter enī tale ꝓcedi dʒ ⁊ hoc voluit hec lr̄a ad h̄.xij.diſt. nos cōſuetudinē ſ.de reſcṗ. ſedes C. de diuer. re/ſcrip.l.j.ff.de vi. tri. et oleo leg.l. vl.in fi.⁊ ad h̄ facit finis huiꝰ.c. maxie cū reqrat

a cōtrahēdū ꝙ ſi ad hoc māda b tū habuerit ſpeciale. ¶ Et ꝙ uis al's is ꝗ ꝯſtituit ad negocia ꝓcurator ꝓcuratorē aliū c dare poſſit:in h̄ tn̄ caſu ꝓpter magnū qḋ ex facto tā arduo poſſet periculū imminere:nō d poterit deputare alium niſi h̄ e eidē ſpecialiter ſit cōmiſſum. f ¶ Sane ſi ꝓcurator anteꝙ g cōtraxerit: a dn̄o fuerit reuo/h catus ꝯtractū poſtmodū mr̄imoniū ab eodē licet tam ipſe ꝙ ea cū qua cōtraxerit reuo/i cationē hmōi penitus ignora/k rent: nulliꝰ momēti exiſtit cū illius ꝯſenſus defecerit ſine ꝗ l firmitatē habere nequit. De

ſpāle mādatū:⁊ de expreſſa ꝑſona vt ſtatim dicam ⁊ ſic dubitatio nō ꝓcedit.Sed qd dices:nunqd ſpeciale mādatū ad cōtrahendū:vel reqrit ſpeciale de certa ꝑſona ⁊ exp̄ſſa:⁊ videt ꝙ nō reqrat exp̄ſſa ꝑſona.arg.ſ.eo.c. j.ij.rn̄ſo.Sed dic ꝯ.ꝑ.l.ff.de ri.nup.l.generali.ad h̄.ſ. de arbi.innotuit.cū ſuis ꝯcor.⁊ ꝗ no.xxix.q.j.in ſūma. c ¶ Poſſit.Libere ⁊ qn̄cunqꝫ.ſ.eo.c.j.in fi.⁊.ff.man. ſi ꝓcurator. d ¶ Deputare.Et ſic fallit illa regula:ad idem.ff.de ri.nup.generali in ṗn. ¶ Cōmiſſum.Con/cor.ſ.eo.c.j.ij.rn̄ſo.ſ.de offi.dele.is cui.et.c.vl.§.vices ꝗꝗꝫ. f ¶ Sane.Hoc qḋ dicit hic notabat Jo.lxiij.di.
Additio tibi dn̄o.⁊.xxx.q.v.nec illud.(de h̄.ff.de ſpon.ſufficit ꝑ Inno.de ſpon.ſup rubrica ꝗ glo.cōiter habetur.in.c.iudeis.ꝑ Hoſti.in ſum.de ſpon.§.qliter ꝯhant.℣.qḋ ſi peniteat.Jo.an.) g ¶ Contraxerit.Mr̄imoniū dicit cōtrahi ꝑ mutuū ꝯſenſum:⁊ eſt verū in hoc caſu ſecus in mr̄imonio ſpūali:quia ex quo clerici elegerunt.licet adhuc non ſit per mutuū electi ꝯſenſum mr̄imoniū ſpūa/le contractum:tamen penitere non poterunt.ſ.de elec. publicato.et.ca. cum inter canonicos.et facit ad hoc de tranſla.inter corporalia. h ¶ Reuocatus.Vel veti/tus ne ꝯtraheret.Quid ſi iurauerat dn̄s nō reuocare vł penitere.Idem licet periurus ſit et de eo debeat ſibi penitentia imponi: de ſpon.ſicut.et.c. inter in fine.defuit
Additio enī conſenſus: ⁊ ſic idem iuris cum eadem ſit ratio.(firmitatis ergo ꝯtractus nec per iuramentū nec per pene ꝓmiſſionem poteſt haberi ſed ſepius ꝯſului ꝙ poſt contractū ꝓcuratoris fiat ratificatio ꝯſtituentis Jo.)
i ¶ Ignorarent.Speciale in hoc caſu cū alias reuo/catio procuratoris ad negocia ad ipſum procuratorem venire debeat: de quo dic vt.ſ. de reſcrip. ex parte de/cani.De reuocatione procuratoris ad iudicia dixi.ſ.eo. ca.ij. k ¶ Exiſtit.Arg.ꝯtra.ff.de diuor.l. ſi peniteat.
Additio (lex dicit ꝙ ſi penituit me miſiſſe diuortium:tamē nun/cius ignorans penitentiam meam libellum dedit durat matrimonium. In hoc pro. niſi is qui recepit peniten/

tia cognita diuertere velit.in hoc ꝯtra.Solu.in ꝯtrahēdo requiritur vtriuſqꝫ ꝯſenſus ꝙ non eſt in diuertendo C.de repu.ꝯſenſu.Jo.an.)reuocatum eſt ergo mandatum:licʒ mādatarius hoc ignoret ꝙꝙ agat:ne ſine culpa ſua damno afficiatur.ff.man.ſi ℣o nō remunerandi ⁊.l.ſi mādaſſem.

De his ꝗ vi metuſue cauſa fiunt

Grego.x.in cōcilio generali Lugdun̄ē. Excōicatiōis ſuſpenſionis vel interdicti abſolutio vel reuocatio per vim extorta non tenet. Secundo dicit ꝙ extorquēs excōicatꝰ eſt ipſo iure. Johan.an.ca.I

Abſolutionis bn̄fi/m cium ab excōicati/onis ſententia:vel n ꝙcūqꝫ reuocatio/o nem ipſius aut ſuſpenſionis p q ſeu etiam interdicti per vim r vel metum extorta: preſentis cōſtitutionis auctoritate om/s nino viribꝰ vacuamꝰ. ¶ Ne autem ſine vindicta violen/

l ¶ Nequiuit. xxvij. q.ij.c.j. et ij. et per totū de ſpon.cum locum ⁊.c.tua. ⁊ de deſpon.impu.ca.j. et eſt ratio: quare furioſus non ꝯtrahit: quia nō poteſt cōſentire. xxxij. q. vij. ne/qꝫ.et.ſ.de ſpon. dilectus.

Abſolutionis benefi/ciū ab. ¶ Due ſūt par/tes. Scḋa. ibi: Ne autē.huius decre. fuit dubi/tatio quia regulariter que ꝑ metum fiunt valēt ⁊ obligant:quod Diuiſio
dic vt no.xv.q.vj.auctatem.⁊.ſ.e.c.abbas.Fallit in caſibus ibi no.ad quos adde iſtum ⁊ quia ſicut iniuſta excōmunicatio ligat:ſic videbat de iniuſta abſolutiōe. de pe.di.j.verbum. m ¶ Excōicationis.Etiam iniuſte humiliter enī debebat abſolutionē petere:nō per metuʒ compellere:quia ſn̄ia paſtoris ſue iſta ⁊c̄.xj.q.iij.c.j.ſm Additio
Guil.⁊ Gar.(Idem Jo.mo.⁊ Archidia.)
n ¶ Reuocationem.Differentiam facit inter abſolutionē ⁊ reuocationē ⁊ pōt dici abſolutio ſolēnis que fit iuxta formā eccl'ie(de ſenten.excō.a nobis.ij.in fi. Gar.et Addi.
Archidia.remiſerūt ad no.ꝑ Hoſti. in ſum.de ſen excō. §.qualiter hec abſolutio.Jo.an.)reuocatio ℣balis ſine ſolēnitate vł vbi tenuit excōicatio:locū habet abſolutio vbi nō tenuit reuocatio.vel refert reuocatio ad abſolu/tionē ad cautelā.(facit de ſen.excom. ſacro.℣. caueant. Addi.
Jo.an.) o ¶ Suſpēſionis.Intelligo indiſtincte vt loquit.i.ab officio ſiue a bn̄ficio ſiue ab ingreſſu eccleſie ꝗ.de ſen.excō.is cui. (de varijs ſpeciebꝰ ſuſpēſionū no. Additio
in Clem̄.de pe.cupiētes.in glo.no.nouā Jo.an.)
p ¶ Interdicti.Iſta tria ſunt paria:qꝛ omia ſub eccle/ſiaſtica cenſura ꝯtinent:⁊ ſecū trahūt executionē:vn̄ ſequēs appellatio nō ſuſpēdit earū effectū.ſ.de ap.paſtoralis.⁊.c.ad hec qm̄.ꝗ.de ſen.excō.is cui.⁊ in ſcṗtis ferri.debēt.ꝗ.de ſen.cū medicinalis.§.⁊ hec eadem.
q ¶ Vim.Vis eſt maioris rei iperꝰ cui nō p̄t reſiſti.ff. Vis
e.l.j.in fi.⁊.l.ij.⁊ ꝗt modis ſūmat et ꝗt actiōes vel iterdicta inducat.no.ſ.e.ad audiētiā. Metꝰ aūt eſt trepi Metus
datio mētis inſtātis vel futuri ꝑiculi cā.ff.e.l.j.⁊ exigit ꝙ pn̄s ſit metus:licet futurū ſit ꝑiculū.ff.e.l.metū.ij.et qs metꝰ excuſet no.ſ.eo.dilecti. r ¶ Extorta.Sic nec ſubditi electi a p̄latis debent tranſeundi licentiā extorquere.ſ.eo.li.de elec.quorundam. s ¶ Vacuamus. Ipo iure hic vacuat qḋ fit ꝑ metū : alibi ꝑ actionē qḋ metus cauſa:alias ꝑ ꝯſtitutionē ṗncipū alias per iudicis officiū:quod dic vt no.ſ.eo. cum dilecti.Quid in ex Queſtio
cōicatiōe ꝑ vim vel metum extorta videt quod idē.i.ꝙ